

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה ב.

עין משפט
בר מצוה

א א מ"י פ"ט מהלכות
עבודת כוכבים הלכה א'
סמג לארץ פה טו"ע י"ד
ס"ה המזח סעיף א':

רבינו חננאל

ד"ר רבי שמלאי לעזרי
לבא מביא הקב"ה
ספר תורה ומניחה ואומר
כל מי שעוסק בתורה יבא
ויטול שכרו מהקב"צ
ובאין כל האומות
בערוביא דכתיב כל
הגוים ינקבו יחדו

לפני איריין. בחר דמני סנהדרין לאיריין צעודי כוכבים ומזלות
תנא גמי להא מסכת דע"י בסדר ישיעות ומיכו מכות ושבועות
דשייכי בסנהדרין להכי ממ להו בחר סנהדרין ואחר כן חזר לסדרו
ושובה מס' ע"י והרומ: **לפני** איריין ג' ימים. זמניו דמני מניא

בכפוף מ' הכא וכן (קדוש ב' האל
נגקנית בג' דרסיס (בסרס פ"ב מ")
ולאחר שזה לאין בג' דרסיס חומין
דלמי מניח בריש (מיר סה) בשעס
דרסיס גרדין אל הזז (ימא ב'
שעס קודס יוה"כ (גטין ט'
דרסיס שוו גיני נסיס וכי"ט)
אסור אשאת ולתת עמה. פ"ה
משו לזויל צוה אידו

ומודה לעבנדן כוכבים ממון לשון
 שמע"ל ש"ל חף ממקח וממכר וקשה
 על מה קמחו העולם לשלח ולתת
 ציוס ארז העבדות כוכבים עמסה ים
 דליוב אדיהם מן הקדישים"ם הם מ"מ
 בכל שבע יום אחד"ם יש להם דלרני
 שימשאל (קמון ו' קמון) לעולם אסור ואלן
 לגור דרינו טעמא משום (חילן י"ג)
 עובדי כוכבים שגמ"ל לא עובדי
 עבדות כוכבים אלן מנהג אבותיהם
 צדק"ם דהא אחר שמואל בנימ' (קמון י'
 יצאם אלן אסור אלן יום אידם בלדן
 שטעמא דהא יום אסור מיהא אסור כלן
 נראה דשרי משום אינה דלאמר
 בנימ' (ש"ד ק"י) בני ר' יהודה קשיא
 שדרה לן הווא מינא דירנא קשיאנא
 ציוס אדון אחר היי איבערד אלן
 אישקליה הווא ליה אינה מיהו ארן
 משום ראינא נגזירה דשמה לאו משום
 אינה לישמרי אלן הווא טעל ענה
 בלד יעשה שלל יהיה לו אינה ועוד
 אי טעמא משום אינה מינא להלויטם
 ופסאליס וצורפאל כהעבד כוכבים
 נחשבה חובו ואלן לשלח ולתת עמסה
 דליוב וממכר ומחל אינה אלא

[illegible]

רומי

לפני אידיון של עובדי כוכבים ג' ימים אסור לשאת ולתת עמם.
וכולו כגון לחלו ומורה לעובדי כוכבים ביום אדרי: שאלה
וממדי דהרדן בשין כסמה וכלים דכתיב (שמות כג) כי ישאל איש
מעם רעבו וגו'. מלוה במדי דלא דרדן בשין כגון מעות דכתיב (שם) אם
ספק חלה את עמי דמלוה להוואה
ומנה ומתעל וזו מעות אחרים: שם
ויא לאסר וזו למחר רב' ע"ז

ל

"אידהן של עובדי אסור לשאת ולתת עם מהן להלוותן וכללות מהן רבי יהודה אוזר שמיצר הוא לו אמרו עבשיו שמח הוא ושמואל חד תני אידין דתני אידין לא משך

לא משתבש מאן דתני אידיהן לא משתבש דכתיב יתנו עידיהם ויצדקו טעמא לא תני עידיהן אמר לך תברא עדיף ומאן דלא תני אידיהן אמר לך מאן קא גרים להו תברא עדות עירות עדיפא והאי יתנו עידיהם ויצדקו בעובדי כוכבים בעולא דאמר ריב"ל כל מצות שישארל עושין בעולא תלמיב לעוה"ב שנאמר יתנו עידיהם ויצדקו אלו ישראל לא עובדי כוכבים אלא אמר רב הונא בריה דרב יהושע מ יוצרי פסל כולם תוהו וחמודיהם בל יועילו ועידיהם ופא ואיתימא ר' שמלאי לעתיד לבא מביא הקדוש ב בחיקו ואומר למי שעסק בה יבא ויטול שכרו מיד נוכבים בערוביאי שנאמר כל הגוים נקבצו יחדו ברוך הוא אל תכנסו לפני בערוביאי אלא תכ

כי לא יוכל ישראל לומר איני צריך עתה למכור ולקנות וכן
 יראה דעמס ההיתר משום דעכו"ם שביטלו קים לן בגיוייהו דל
 יב יהודה וסדר לוי קורנבלא לצדיקנה ביום ארזו אמר קים לן ג
 יאן ביום ארזו אמר קים לן בגייהו דלא פלה לעבודת כוכבים א
 יב ד"א בעובד כוכבים שאזי מכרוו כלל בעובד כוכבים שמכרו
 ולעשנא דלוי ומודה בין ללישנא דלפי עור לא תמן דלא אקרי
 למתנות ומהלל וידי תקרובת חליפי המעות ומביא דאיה מלבי
 יג יצירש שמרית ומשכר חליפי ומודה לעבודת כוכבים או ל
 יד המה לדידיה ואי מדי דלאו תקרובת אקור אמאי לא קאמר נפק
 יו דלאו תקרובת שרי דלא שייכא אזיל ומודה במקח וממכר כיון שנתן
 יז כדאי דגמרה לא היה מפרש טעמא דאקור לשאת ולתת עמהם כדמי
 יח ומהלל נמי אקור שמתוך שהיה לו הרבה בעותות יקריב מן
 יט ופי פרי"ת אין לתמוה על מנהג העולם שאפילו אם היו
 כו בעותות ובהו אין שייך הרווחה והרבה מעות ומינים לא לא
 כא אלא לשקרי אקורין אופרי"ר אבל ר' אלחנן אמר כי גם כלא
 כב לנלוותים אינו ממש לשם עבודה כוכבים אלא לצורך הנהגה:
 כג ויבא כדאמרין בקדושין (דף כ.) לזבין איניס ברחמי ולא לזיף
 כד קרחה דמלוה על פה נפרעין מהם מפני שהוא כמאלי מידם
 כה אפי"ן קרחה כשטר אובדא היא שלא כל שעה אדם ויפרע ממנו
 כז מהם חומותם שמתר לפרע מהם ואפי"ן הוא אזיל ומודה שלט
 כח ששטר אין נפרעין היינו כשידע תקיפה עליהם ואפי"ן הכי מל
 כט ויבא בירושלמי דלאו חלוה אובדא במשכנו מינו בכל ענין חשיב כמ
 לו חזק משלין (ע"ה דף לא.) איכא חד תנא דמי חזק משכנו שכן
 לו חזק ויבא ושנא לאו שייך לנקדקא משום דאזי ואזי דה משמעות שכן
 לו חזק ויבא דה"ל כפ"ב דיבמות (דף יא.) ויש ראשונה ושניה דלא חד משמעות
 לו חזק ויבא דה"ל שני עדות ולא שש עדות לשבירי וקדושין על מירון זה
 לו חזק ויבא דה"ל שני עדות ולא שש עדות לשבירי וקדושין על מירון זה
 לו חזק ויבא דה"ל שני עדות ולא שש עדות לשבירי וקדושין על מירון זה

מסורת הש"ס

(א) [לקמן ד' ע"ט, ב] (ג) [ע"ע חו"מ]
קדושין ב' ד"ה האשה
(ד) [נכ"מ: הקדושים]
(ה) [נכ"מ: יום הטערה]
(ו) [נכ"מ: אין לתמוה על
מנהגו שחילולו חו"מ]

תורה אור השלם

1. לִי נֶקֶם וְשֹׁלֵם לַעֲמֹתוֹ
תִּקְמוֹת רַגְלִים כִּי קְרוֹב יִסֹּם
אֲדֹמִים וְחָשׂ עֲתוּתוֹ לָמוֹ:
וְכִבְרִים לֹב לֹב
2. כָּל הַגּוֹיִם יִבְרֹךְ יְהוָה
וְיִאֲסֹף לָאֲמִיּוֹת מִי בְּדָם
יִגִּיד זֹאת וְרֹאשֵׁי מְלָכוֹת
וְיִשְׁמְעוּן יְהוָה יִתְּנוּ עֲדֵידֵיהֶם
וְיִרְדְּקוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִאֲמְרוּ
אִתָּהּ: יִשְׁעִיהֶּּּּּּּּּּּּּּּּּ
3. חֲרִי פֶסֶל כָּלֹם תִּהְיֶה
וְתִמְרֹדֵיהֶם יִשְׁעִיהֶּּּּּּּּּּּ
וְעִירֵיהֶם הִקָּה בְּלִי דִּיאָה
וּבֹל יִדְעוּ לַמֶּנֶחַ יִכְשֹׁה:
יִשְׁעִיהֶּּּּּּּּּּּּּּּּּ

גליון הש"ס

תשוב' ד"ה לפני' נספר
שם הגדולים להרר ר' יוסף
אחילי' בלות ה' כחש
רבי' כלל' כשיטה
מקובלת חולין כי היום' על
מס' ע"י שבידו הם חוס'
רבי' מרד' ד"ה אמר
דבר' ע"ד' אף מוסק
והמסבר' ע"ן לקמן דף יב
ע"כ תוספות ד"ה ע"ר:

מוסף רש"י

שמעיר הוא לו. שהרי
מער כסופה זכנו ולא
חיל ומודה (מחוקק מ)
מחזיק דל אלס ספוע
מער, חנל לל מלחם
לסם מחון כיום חסם. לפי
סמחמס כיום חסם ומודה
לפי (מחוקק מ).

"אידידן של עובדי כוכבים שלשה ימים
 אסור לשאת ולתת עמהם להשאילן ולשאול
 מהן להלוותן וללוות מהן לפורען ולפרוע
 מהן רבי יהודה אומר נפרעין מהן מפני
 שמצדו הוא לו אמרו לו אע"פ שמצדו הוא
 עכשיו שמה הוא לאחר זמן: **ג'** רב
 ושמואל חד תני אידידן וחד תני עידידן מאן
 דתני אידידן לא משתבש ומאן דתני עידידן
 לא משתבש כתיבי יכי קרוב יום אידם ומאן
 דתני עידידם ויצדקו ומאן דתני אידידן מאי
 תבאר עידר ומאן דתני עידידן מאי טעמא
 גרים להו תבאר ערות שהעידו בעצמן הלכך
 ויצדקו בעובדי כוכבים כתיבי הא בישראל
 שישראל עושין בעולם הזה באות ומעידות
 ויצדקו אלו ישראל ישמעו ויאמרו אמת אלו
 א בריה דרבי יהושע מאן דאמר עידידן מהבא
 ס' בל ויעלו ועידיהם מזה דרש ר' תינא בר
 לבא מבאי הקדוש ברוך הוא ס"ת [ומניח]
 יבא ויטול שכרו מיד מתקבצין ובאין עובדי
 תגוים נקבצו יחדו [וגו'] אמר להם הקדוש
 בערבוביא אלא תכנס כל אומה ואומה
 ומופריה

מה למכור ולקנות וכן לשאול ללוות ולפרוע מה ידע
ביטוי קיס לן בגימיהו דלה פלחו לעבודת סוככים ומת
ביום אדרו אמר קיס לן בגימיהו דלה פלח לעבודת סוככים
אלה פלח לעבודת סוככים אינני יושן למכור אהיה דמנה
אבל בעבוד סוככים שמכרו מותר משה שואל במתקין
היה מפרש אסור לשאת ולתת עמהם דוקא במיד דמקריב
עור לא תתן דלה אסור אללא למכור דוקא מיד דמקריב
המעות ומכיר ראהי מולדכניא (קמן דף קא) בגמלה עמק
ידה לעבודת סוככים וכן דלתא משום ולפני עור לא תתן
אסור אמאי לא קאמר נפקא מינה למיד דלה מקריב
במקח וממכר כיון שנותן המעות תחת הפסח והוא ליה
לשאת ולתת עמהם במיד דמקריב משום הכהן אפי' י
יהיה בהמות יקריב מן התבואה וא' משום פני עור ויהי
עולם שאפילו אם היו מחזיקין אותם כעובדי עבודת
המעות המזים הם לאותו דבר ומכיר נכון הוא להח
אלהם אמר כי גם בנזקים ופסח"ר אין שום אסור
אם אללא לצורך ההנחה: **הלכות:** פירות אסורין
אינן נדמה ולא לחיץ נדמים: **ולפרוע:** שוין בגמ
מפי שואל במתיל מידס ויכול להיות דלפ"י מלוה ש
ענה אדם וזכה לפרע מחובו ולכן נדמה לרי' דאשת
ואפי' הוא איל ומודה שעלום הוא חשיב במתיל מידס
היה עליהם ואפי' הכי מלוה על פה נפרעין שלא יכ
ין מיהו בכל ענין חשיב במתיל מידס עמהם פטמים אזהר
שילין אדם חס שמחלין וכן במתיל נכרה (ב"ק דף קסח): חד
אמר ואידי חד משמעתי לטון הו' לכו אכן קשיא מהאידי דה
וונה ושניה דלא חד משמעותי ניהו ולא דייק הכי וי"ל הכל
אין קושא' על מה מירון וכן דמאי מקשה וכן ומתן דמנה על
עדות עדיף וי"ל דהכי הקשה מהן דמאי אדריהן אמאי לא
א' אדם ומאי נכרה עדיף פ' לטון שבר ופירך אי"כ מ"ש

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones